

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა **საქართველოს სახელით**

6 მაისი, 2019 წელი

ქ. თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე დავით წერეთელი
სხდომის მდივანი თამილა ახვლედიანი

მოსარჩელე - საქართველოს თავდაცვის სამინისტრო

წარმომადგენელი - სო----- ჩი-----ე

მოპასუხე - სე---- ქო-----ი

წარმომადგენელი - ლე--- ბა-----ი

დავის საგანი - თანხის დაკისრება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

სე---- ქო-----ს საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს (სახელმწიფო ბიუჯეტის) სასარგებლოდ დაეკისროს ჯარიმა 2-----) ლარის ოდენობით.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხე - სე---- ქო-----მა სარჩელი არ ცნო, მისმა წარმომადგენლმა მხარი დაუჭირა საქმეზე წარმოდგენილ შესაგებელს, განმარტა, რომ არ არსებობს სარჩელის დაკმაყოფილების სამართლებრივი საფუძველი.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. მოსარჩელე საქართველოს თავდაცვის სამინისტროსა და მოპასუხე სე--- ქო---
-----ის შორის, 2011 წლის 19 სექტემბერს, 6 წლის ვადით გაფორმდა
ხელშეკრულება (კონტრაქტი) სამხედრო უმაღლეს საგანმანათლებლო
დაწესებულებაში ჩარიცხვის შესახებ. ამასთან, იმავე ხელშეკრულების მე-2
მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, სამხედრო სამსახურის ვადა შეადგენდა 6
კალენდარულ წელს და მსმენლად ყოფნის ვადის ჯამს, ხოლო კონტრაქტის
მოქმედება იწყებოდა მსმენლად ჩარიცხვის დღიდან.

სსიპ დავით აღმაშენებლის სახელობის საქართველოს ეროვნული აკადემიის
რექტორის 2011 წლის 26 ოქტომბრის №4- ბრძანების თანახმად სე--- ქო-----ი
ჩარიცხა სსიპ დავით აღმაშენებლის სახელობის საქართველოს ეროვნული
თავდაცვის აკადემიის ბაკალავრიატის საგანმანათლებლო პროგრამებზე მ-----
2011 წლის ერთიან ეროვნულ გამოცდებგავლილი აბიტურიენტები დანართის
შესაბამისად 2011 წლის 19 სექტემბრიდან და აყვანილ იქნა ყველა სახის
კმაყოფაზე.

საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის უფროსის 2015 წლის
14 სექტემბრის ბრძანებით, მოპასუხე სე--- ქო-----ი დაინიშნა საქართველოს
შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის წ-----
----- მსმენლად.

აღნიშნული ხელშეკრულების მე-6 მუხლით გათვალისწინებული იქნა სამხედრო
მოსამსახურის პასუხისმგებლობის განსაკუთრებული პირობები, რომლის 6.2
პუნქტის მიხედვით, თუ მოსამსახურე ვადამდე დაითხოვება სამსახურიდან
კანონმდებლობით გათვალისწინებული იმ საფუძვლებით, რომელიც
წარმოადგენს ფინანსური პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველს ან/და ამ
კონტრაქტის 6.1.1, 6.1.4, 6.1.5, 6.1.6, 6.1.7, 6.1.8, 6.1.9 პუნქტებით განსაზღვრული იმ
საფუძვლებით, რომელიც მისი მიზეზით არის გამოწვეული, მას ეკისრება ჯარიმის
(28 000 (ოცდარვაათასი) ლარის ოდენობით) და კანონმდებლობით განსაზღვრული
სხვა ფინანსური პასუხისმგებლობის გადახდის ვალდებულება.

იმავე ხელშეკრულების 6.3. პუნქტის შესაბამისად, 6.2. პუნქტით განსაზღვრული
ფინანსური პასუხისმგებლო-- სამინისტროსთვის (სახელმწიფო ბიუჯეტისათვის)
ანაზღაურებული უნდა ყოფილიყო კონტრაქტის შეწყვეტიდან არაუგვიანეს 1

თვისა.

სასამართლო ეყრდნო-- შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სამხედრო უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებაში ჩასარიცხ პირებთან გასაფორმებელი (კონტრაქტი) (ს.ფ. 18-24);
- სსიპ დავით აღმაშენებლის სახელობის საქართველოს ეროვნული აკადემიის რექტორის 2011 წლის 26 ოქტომბრის №4- ბრძანება (ს.ფ.17);
- საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის უფროსის 2015 წლის 14 სექტემბრის №MO----- ბრძანება (ს.ფ.28);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება;
- საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებები.

3.1.2. 2018 წლის 08 იანვარს მოპასუხე სე--- ქო-----მა პატაკით მიმართა მე-13 მოტორიზებული ბატალიონის მეთაურს ვიცე-პოლკოვნიკს და განუმარტა, რომ მიუხედავად მოსალოდნელი სამართლებრივი პასუხისმგებლობისა, რაც გამომდინარეობდა შესაბამისი ხელშეკრულებიდან, სურდა ს-----
----- დათხოვნა, რადგან სურდა სწავლის გაგრძელება საზღვარგარეთ. აღნიშნული პატაკით ასევე განმარტა, რომ გაცნობილი იყო კონტრაქტის პირობებს დარღვევის შედეგებს რაზეც სე--- ქო-----ი იყო თანახმა.

საქართველოს თავდაცვის სამინისტრომ, 2018 წლის 23 იანვრის შეტყობინებით, მოპასუხე სე--- ქო-----ს განუმარტა სამხედრო სამსახურის შესახებ კონტრაქტის შეწყვეტასთან დაკავშირებული ფინანსური პასუხისმგებლობის თაო--ზე, რაც ხელმოწერით დაადასტურა მან.

საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის უფროსის 01.02.2018 წლის №M----- ბრძანებით, საქართველოს შეიარაღებული ძალების სახმელეთო ჯარების აღმოსავლეთ სარდლობის პირველი ქვეითი ბრიგადის მე-13 მოტორიზებული ბატალიონის საბრძოლო მხარდაჭერის ასეულის დაზვერვის ოცეულის მეთაური (საშტატო კატეგორია „უფროსი ლეიტენენტი“, შტატი №8-----) უფროსი ლეიტენანტი სე--- კო--ს ძე ქო-----ი გათავისუფლდა დაკავებული თანამდებობიდან და დათხოვნილ იქნა სამხედრო სამსახურიდან რეზერვში. "სამხედრო მოსამსახურის სტატუსის შესახებ" საქართველოს კანონის 21-ე მუხლის მე-2 პუნქტის "თ" ქვეპუნქტის საფუძველზე.

სასამართლო ეყრდნო-- შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სე--- ქო-----ი 2018 წლის 08 იანვრის პატაკი (ს.ფ. 37);

- შეტყობინება (ს.ფ. 40);
- საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის უფროსის 01.02.2018 წლის №M----- ბრძანება (ს.ფ. 36);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება;
- საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებები.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალების გაცნობის, მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის, სარჩელის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმებისა და საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა სამართლებრივი შეფასების შედეგად, სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს კონსტიტუცია, „სამხედრო მოსამსახურის სტატუსის შესახებ“ საქართველოს კანონი; საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი; საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ პუნქტის თანახმად, სასამართლოში ადმინისტრაციული დავის საგანი შეიძლება იყოს ადმინისტრაციული ხელშეკრულების დადება, შესრულება ან შეწყვეტა. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „ზ“ პუნქტის თანახმად, ადმინისტრაციულ ხელშეკრულებას წარმოადგენს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ საჯარო უფლებამოსილების განხორციელების მიზნით ფიზიკურ ან იურიდიულ პირთან, აგრეთვე სხვა ადმინისტრაციულ ორგანოსათან დადებული სამოქალაქოსამართლებრივი ხელშეკრულება.

სასამართლო განმარტავს, რომ ადმინისტრაციული ორგანო უფლებამოსილია გამოიყენოს საქმიანობის როგორც საჯაროსამართლებრივი, ასევე კერძოსამართლებრივი ფორმები, მათ შორის, დადოს როგორც ადმინისტრაციული,

ისე კერძოსამართლებრივი ხელშეკრულება. კონკრეტულ შემთხვევაში ადმინისტრაციული და სამოქალაქოსამართლებრივი ხელშეკრულებების გამიჯვნა შესაძლებელია ამ ხელშეკრულებათა მიზნის დადგენის გზით.

საქართველოს პრეზიდენტის 2004 წლის 05 აპრილის №119 ბრძანებულებით დამტკიცებული „საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს დებულების“ თანახმად, თავდაცვის სამინისტროს ერთ-ერთი ძირითადი ფუნქციაა საქართველოს შეიარაღებული ძალების აღმშენებლობის პროგრამიდან გამომდინარე ამოცანების შესასრულებლად ჯარების მომზადების დონის განსაზღვრა, სამხედრო კადრების მომზადება.

„სამხედრო მოსამსახურის სტატუსის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-10 მუხლის თანახმად, სამსახედრო სამსახური წარმოადგენს სახელმწიფო სამსახურის განსაკუთრებულ სახეს და მიზნად ისახავს საქართველოს თავდაცვის უზრუნველყოფას, ხოლო ამავე კანონის მე-12 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სამხედრო მოსამსახურე იმყოფება სრულ სახელმწიფო კმაყოფაზე, რაც სახელმწიფოს მხრიდან მის მატერიალურ, სოციალურ და სამედიცინო უზრუნველყოფას გულისხმობს. ამდენად, სამხედრო კადრების მომზადება, რათა უზრუნველყოფილი იყოს საქართველოს შეიარაღებული ძალები პროფესიული, დისციპლინური, მაღალკვალიფიციური სამხედრო პერსონალით, საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს საჯარო უფლებამოსილება და მისი უშუალო, პირდაპირი ფუნქციაა, ანუ ამ შემთხვევაში საქართველოს თავდაცვის სამინისტრო ახორციელებს საჯაროსამართლებრივ უფლებამოსილებას და სწორედ ამ მიზნით არის დადებული ხელშეკრულება, რომლის შესაბამისადაც მოსარჩელე ითხოვს სადავო თანხების ანაზღაურებას, რის გამოც მხარეთა შორის დადებული ხელშეკრულება წარმოადგენს ადმინისტრაციულ ხელშეკრულებას.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 25¹ მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ ხელშეკრულების დადებასთან, შესრულებასთან და შეწყვეტასთან დაკავშირებული დავები განიხილება საერთო სასამართლოების მიერ ადმინისტრაციული სამართალწარმოების წესით. ხოლო საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 65-ე მუხლის შესაბამისად, ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული ხელშეკრულების დადებისას გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით გათვალისწინებული დამატებითი მოთხოვნები ხელშეკრულებათა შესახებ.

ამრიგად, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოსარჩელის მიერ სე---- ქო-----ისთვის

სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ ჯარიმის თანხის დაკისრების მოთხოვნა მხარეთა შორის გაფორმებული ადმინისტრაციული ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, წარმოადგენს საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ პუნქტით გათვალისწინებულ დავის საგანს და დავის განხილვისას უნდა შემოწმდეს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსითა და საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით გათვალისწინებული ნორმებიდან გამომდინარეობს თუ არა მოსარჩელე საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს მოთხოვნა ხელშეკრულების პირობების შეუსრულებლობის გამო მოპასუხისთვის თანხის დაკისრების თაო--ზე.

6.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის 70-ე მუხლის მე-2 პუნქტის მიხედვით, საქართველოს დაცვა საქართველოს ყოველი მოქალაქის ვალაია. სამხედრო სამსახურის გავლის წესი განისაზღვრება კანონით.

სასამართლო განმარტავს, რომ სამხედრო სამსახური წარმოადგენს სახელმწიფო სამსახურის განსაკუთრებულ სახეს და მიზნად ისახავს საქართველოს თავდაცვის უზრუნველყოფას, ამასთან, „სამხედრო მოსამსახურის სტატუსის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის თანახმად, სამხედრო მოსამსახურის სამართლებრივი სტატუსის თავისებურებები, განისაზღვრება სახელმწიფო შეიარაღებული ძალებისათვის მასზე დაკისრებული ვალდებულებით, რაც დაკავშირებულია დასახული ამოცანების ყოველგვარ პირობებში შესრულებასთან, მაშინაც კი, თუ მის სიცოცხლეს საფრთხე ემუქრება.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ "სამხედრო ვალდებულებისა და სამხედრო სამსახურის შესახებ" საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, სამხედრო სამსახური იყოფა სავალდებულო, **საკონტრაქტო** (პროფესიულ), კადრის სამხედრო სამსახურებად და რეზერვად. **სამხედრო სავალდებულო სამსახური შეიძლება მოხდეს იქნეს საკონტრაქტო სამსახურის ან საკონტრაქტო (პროფესიული) სამხედრო სამსახურის სახითაც.**

საქმის მასალებით დადგენილია, რომ სე--- ქო-----ის და საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს შორის, 2011 წლის 19 სექტემბერს, 6 წლის ვადით გაფორმდა ხელშეკრულება (კონტრაქტი) სამხედრო უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებაში ჩარიცხვის შესახებ. ამასთან, იმავე ხელშეკრულების მე-2 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, სამხედრო სამსახურის ვადა შეადგენდა 6 კალენდარულ წელს და მსმენლად ყოფნის ვადის ჯამს, ხოლო კონტრაქტის მოქმედება იწყებოდა მსმენლად ჩარიცხვის დღიდან.

საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით, ასევე დადგენილია, რომ სსიპ დავით აღმაშენებლის სახელობის საქართველოს ეროვნული აკადემიის რექტორის 2011 წლის 26 ოქტომბრის №4- ბრძანების თანახმად სე--- ქო-----ი ჩაირიცხა სსიპ დავით აღმაშენებლის სახელობის საქართველოს ეროვნული თავდაცვის აკადემიის ბ----- მ----- 2011 წლის ერთიან ეროვნულ გამოცდებგავლილი აბიტურიენტები დანართის შესაბამისად 2011 წლის 19 სექტემბრიდან და აყვანილ იქნა ყველა სახის კმაყოფაზე, ხოლო საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის უფროსის 2015 წლის 14 სექტემბრის ბრძანებით, მოპასუხე სე--- ქო-----ი დაინიშნა საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის წ----- მსმენლად.

სასამართლო მიუთითებს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის "ზ" ქვეპუნქტზე, რომლის მიხედვით, **ადმინისტრაციული ხელშეკრულება არის ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ საჯარო უფლებამოსილების განხორციელების მიზნით ფიზიკურ ან იურიდიულ პირთან, აგრეთვე სხვა ადმინისტრაციულ ორგანოსთან დადებული სამოქალაქოსამართლებრივი ხელშეკრულება.**

მიუთითებული კოდექსის 65-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული ხელშეკრულების დადებისას გამოიყენება ამ კოდექსის ნორმები და **საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით გათვალისწინებული დამატებითი მოთხოვნები ხელშეკრულებათა შესახებ.**

ამრიგად, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოსარჩელე საქართველოს თავდაცვის სამინისტროსა და მოპასუხე სე--- ქო-----ს შორის დაიდო ადმინისტრაციული ხელშეკრულება, რომლის მიმართ გამოყენებული უნდა იქნეს, მათ შორის საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის შესაბამისი ნორმები.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 327-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ხელშეკრულება დადებულად ითვლება, თუ მხარეები მის ყველა არსებით პირო--ზე შეთანხმდნენ საამისოდ გათვალისწინებული ფორმით. ამავე კოდექსის 317-ე მუხლის თანახმად, ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 316-ე მუხლის თანახმად, ვალდებულება უნდა შესრულდეს ჯეროვნად და კეთილსინდისიერად.

მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დადგენილია,

რომ აღნიშნული ხელშეკრულების მე-6 მუხლით გათვალისწინებული იქნა სამხედრო მოსამსახურის პასუხისმგებლობის განსაკუთრებული პირობები, რომლის 6.2 პუნქტის მიხედვით, თუ მოსამსახურე ვადამდე დაითხოვება სამსახურიდან კანონმდებლობით გათვალისწინებული იმ საფუძვლებით, რომელიც წარმოადგენს ფინანსური პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველს ან/და ამ კონტრაქტის 6.1.1, 6.1.4, 6.1.5, 6.1.6, 6.1.7, 6.1.8, 6.1.9 პუნქტებით განსაზღვრული იმ საფუძვლებით, რომელიც მისი მიზეზით არის გამოწვეული, მას ეკისრება ჯარიმის (28 000 (ოცდარვაათასი) ლარის ოდენობით) და კანონმდებლობით განსაზღვრული სხვა ფინანსური პასუხისმგებლობის გადახდის ვალდებულება.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ "სამხედრო სამსახურის დებულების დამტკიცების შესახებ" საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 18 მარტის №238 დადგენილებით დამტკიცებული წესის მე-18 თავის პირველი პუნქტის "ა" ქვეპუნქტის შესაბამისად, სამხედრო სამსახურის გასაველად გაფორმებული კონტრაქტის ვადამდე შეწყვეტის შემთხვევაში, ამ კონტრაქტით განსაზღვრული ოდენობის ფინანსური პასუხისმგებლო-- წარმოიქმნება, თუ სამხედრო მოსამსახურე სამხედრო სამსახურიდან დაითხოვს „სამხედრო მოსამსახურის სტატუსის შესახებ“ საქართველოს კანონის 21-ე მუხლის მე-2 პუნქტის „დ“ (გარდა ატესტაციის შედეგების გამო მოსამსახურის დათხოვნის შემთხვევებისა), „ე“, „ვ“, „ზ“ და „თ“ („თ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე დათხოვნისას კონტრაქტის პირობების დარღვევის შემთხვევაში, თუ კონტრაქტით სხვა რამ არ არის დადგენილი) ქვეპუნქტების საფუძველზე.

საქმის მასალებით დადგენილია, 2018 წლის 08 იანვარს მოპასუხე სე---- ქო-----მა პატაკით მიმართა მე-13 მოტორიზებული ბატალიონის მეთაურს ვიცე-პოლკოვნიკს და განუმარტა, რომ მიუხედავად მოსალოდნელი სამართლებრივი პასუხისმგებლობისა, რაც გამომდინარეობდა შესაბამისი ხელშეკრულებიდან, სურდა ს----- დათხოვნა, რადგან სურდა სწავლის გაგრძელება საზღვარგარეთ. აღნიშნული პატაკით ასევე განმარტა, რომ გაცნობილი იყო კონტრაქტის პირობებს დარღვევის შედეგებს რაზეც სე---- ქო----- ი იყო თანახმა.

საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის უფროსის 01.02.2018 წლის №M----- ბრძანებით, საქართველოს შეიარაღებული ძალების სახმელეთო ჯარების აღმოსავლეთ სარდლობის პირველი ქვეითი ბრიგადი მე-13 მოტორიზებული ბატალიონის საბრძოლო მხარდაჭერის ასეულის დაზვერვის ოცეულის მეთაური (საშტატო კატეგორია „უფროსი ლეიტენენტი“, შტატი №8-----) უფროსი ლეიტენანტი სე---- კო--ს ძე ქო-----ი გათავისუფლდა დაკავებული

თანამდებობიდან და დათხოვნილ იქნა სამხედრო სამსახურიდან რეზერვში, "სამხედრო მოსამსახურის სტატუსის შესახებ" საქართველოს კანონის 21-ე მუხლის მე-2 პუნქტის "თ" ქვეპუნქტის საფუძველზე.

სასამართლო განმარტავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში განხორციელდა ხელშეკრულების (კონტრაქტის) შეუსრულებლობა, ხოლო ვალდებულება უნდა შესრულდეს ჯეროვნად, კეთილსინდისიერად, დათქმულ დროსა და ადგილას. საყურადღებოა ის გარემოება, რომ ხელშეკრულების (კონტრაქტის) სუბიექტებს შეუძლიათ კანონის ფარგლებში თავისუფლად დადონ ხელშეკრულებები და განსაზღვრონ ამ ხელშეკრულების შინაარსი, რაც თავისთავად გულისხმობს ნების გამოვლენას კონტრაქტში მონაწილე პირებს შორის. შესაბამისად სასამართლო მიიჩნევს, რომ აღნიშნული კონტრაქტი დადებულიად ითვლება თუ მხარეები, მის ყველა არსებით პირობაზე შეთანხმდნენ საამისოდ გათვალისწინებული ფორმით. ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოპასუხის მიერ დარღვეული იქნა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული იმგვარი პირობები, რაც მას ვალდებულებას აკისრებს მოსარჩელეს აუნაზღაუროს კონტრაქტით განსაზღვრული ფულადი თანხები.

ამრიგად, სასამართლო მიმივიდა იმ დასკვნამდე, რომ იმ პირობებში, როდესაც სე---
- ქო-----ი პირადი პატაკის საფუძველზე გათავისუფლდა დაკავებული თანამდებობიდან და დათხოვნილი იქნა ს----- რეზერვში და სახეზეა მისი მხრიდან ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულების შეუსრულებლობა, არსებობს საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს სასარჩელო მოთხოვნის დაკმაყოფილების ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძველი, რის გამოც მოპასუხე სე--- ქო-----ს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ უნდა დაევალოს ჯარიმის სახით 28 000 (ოცდარვა ათასი) ლარის ანაზღაურება.

7. საპროცესო ხარჯები

7.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-9 მუხლის, აგრეთვე „სახელმწიფო ბაჟის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის პირველი პუნქტის „უ“ ქვეპუნქტის თანახმად, მოსარჩელე და მოპასუხე გათავისუფლებულნი არიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, როდესაც ორივე მხარე გათავისუფლებულია სახელმწიფო ბაჟისგან, საქმეზე გაწეულ ხარჯს ანაზღაურებს სახელმწიფო.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-2, მე-9, მე-12, მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 53-ე, 244-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს სარჩელი დაკმაყოფილდეს;
2. სე--- ქო-----ს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ დაევალოს ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ჯარიმის თანხის 28 000 (ოცდარვა ათასი) ლარის ანაზღაურება.
3. მხარეები გათავისუფლებულები არიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდის ვალდებულებისაგან;
4. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე: ქ. თბილისი, გრიგოლ რო--ქიძის გამზ. 7ა) თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მეშვეობით (მდებარე: თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი მე-12 კმ. N6) 14 (თოთხმეტი) დღის ვადაში დასაბუთებული გადაწყვეტილების მხარეთათვის გადაცემის მომენტიდან.

მოსამართლე

დავით

წერეთელი